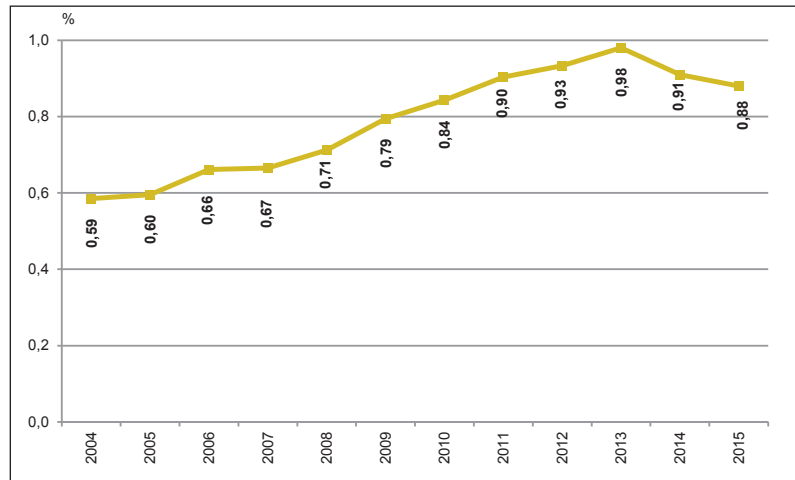

G.4.2. A K+F-ben foglalkoztatottak aránya az összes foglalkoztatotton belül

A kutatási és fejlesztési tevékenységhez megfelelő színvonalú és létszámú humán erőforrásra van szükség. Éppen ezért a ráfordítások növekedésével együtt a kutatók és fejlesztők számának is emelkednie kell. Ugyanakkor ez önmagában nem elegendő, az is fontos, hogy az összes foglalkoztatotton belüli arányuk is növekedjen. Ez az arány azonban 2013-ról 2015-re 0,98%-ról 0,88%-ra csökkent. Nemcsak a relatív értékekben történt változás, de a kutató-fejlesztő munkakörökben foglalkoztatottak abszolút száma is csökkent 38 163 főről 36 847 főre. Tovább rontja a képet, hogy a foglalkoztatás bővülése ellenére csökkent a kutatók és fejlesztők abszolút száma.

A K+F-ben foglalkoztatottakat három további személyzetcsoportha bonthatjuk: a kutatók-fejlesztők, a kutatási segédszemélyzet (például technikusok, laboránsok, asszisztensek), illetve az egyéb fizikai és nem fizikai foglalkozású személyzet. Abban az esetben, ha csak az új ismereteket, termékeket, módszereket és eljárásokat létrehozó kutatókat és fejlesztőket vesszük figyelembe, akkor e személyzetcsoportha az összes foglalkoztatotton belül 0,6%-os arányt képvisel.

Budapest a hazai kutatás-fejlesztés központja, nemcsak a ráfordítások szempontjából, hanem a K+F-ben foglalkoztatottak számát tekintve is, ugyanis a fővárosban dolgozik a kutatók és fejlesztők 60,8%-a. Budapestet messze lemaradva Csongrád (6,6%), Pest megye (6,3%), Hajdú-Bihar (5,1%) és Veszprém megye (3,5%) követi. Néhány megyében a K+F-területen foglalkoztatott személyek kevesebb mint 0,5%-a vállal munkát. Tolna megyében 0,36%, Zalában 0,35%, míg Nógrád megyében 0,31% ez az érték.

Forrás: KSH

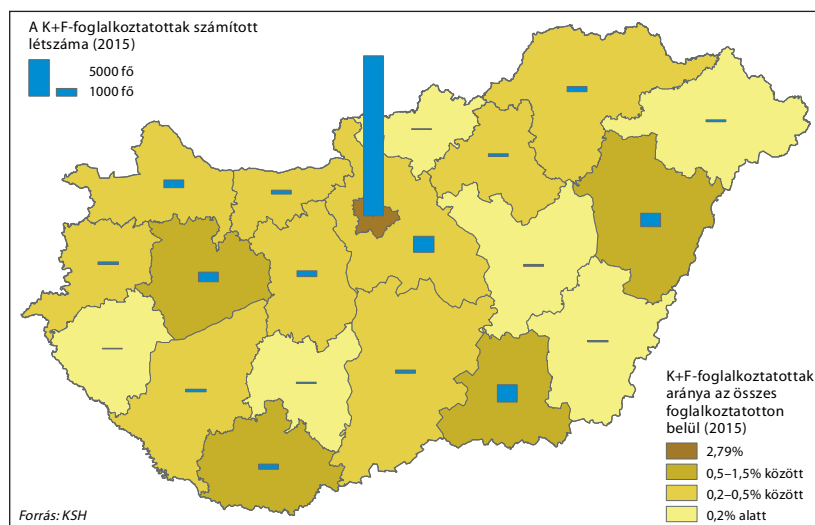
A K+F-foglalkoztatottak száma 2014 és 2015 között Szabolcs-Szatmár-Bereg (+11,1%), Pest megyében (+8,3%) és Nógrád megyében (+4,6%) emelkedett, azonban hozzá kell tenni, hogy utóbbi megyében ez 5 fővel történő bővülést jelent. A legnagyobb csökkenéseket Zala (-41,2%), Heves és Békés megyében tapasztalhatjuk (mindkettő esetében -30%).

Mint korábban már utaltunk rá, a K+F-tevékenység egyenlőtlenségeinek fokozódására utal, hogy Budapesten és Pest megyében az országos csökkenés ellenére 2014-ről 2015-re emelkedett a kutatók és fejlesztők száma.

A kutatók 57%-a (21 030 fő) a vállalati szektorban tevékenykedik, míg a felsőoktatásban 21% (7706 fő), költségvetési kutató-fejlesztő helynél pedig 22% (8111 fő). A vállalkozások közül egyértelműen a nagyvállalati szektor emelkedik ki, itt ugyanis 10 618 fő kutató és fejlesztő munkakörben foglalkoztatott volt alkalmazásban 2015-ben. Ugyanakkor a mikro- és kisvállalkozások is fontos szerepet töltenek be, hiszen a vállalkozásoknál dolgozó kutatók és fejlesztők 31,2%-a ebben a szektorban található (6557 fő). Hozzá kell tennünk azt is, hogy 2014 és 2015 között a kkv-szektorban 16%-kal csökkent a K+F-foglalkoztatottak száma, míg a nagyvállalatoknál 8%-os növekedést mérhetünk.

A nemzetközi adatokat elemezve azt láthatjuk, hogy 2015-ben Csehországban 1,35%, Szlovákiában 0,73%, míg Lengyelországban 0,78% a K+F-ben foglalkoztatottak aránya, ami az adott országok K+F-ráfordításaival arányban van.

A további, referenciaként szolgáló országok közül Ausztria (1,70%), Dánia (2,24%) és Finnország (2,13%) 2015-ben megelőzte Magyarországot e mutató tekintetében.

A K+F-ráfordítások önmagukban nem elegendők a tudásbázis fejlesztéséhez, hiszen nem alakítható ki korszerű szerkezetű, innovatív gazdaság akkor, ha nem nő a tudásalapú munkahelyeken dolgozók aránya.